

«La Generalitat ha d'invertir en Figueres»

La crisi i la immigració van arribar de la mà a Figueres i la ciutat no va ser a temps de reaccionar

La crisi i la immigració van arribar de la mà a Figueres. La ciutat no va ser a temps de reaccionar i la combinació d'ambdues causes va impactar amb més contundència que en altres poblacions. Però Figueres no és una capital de comarca com d'altres: és l'única amb estació d'AVE, té el potencial de Dalí i una anclatge geoestratègic.

Què més necessita Figueres? De l'extens llistat de respostes que la pregunta podria originar -i malgrat les diferències ideològiques- tant l'economista i botiguer Manel Rodríguez, com l'historiador i exregidor Alfons Romero, coincideixen en reclamar més inversió a la Generalitat.

«Sense una ajuda de la Generalitat hi ha problemàtiques que no es poden resoldre», assenyala Rodríguez. Segons l'economista «hem de demanar al govern català que aposti per les segones ciutats de Catalunya». Una visió compartida amb Alfons Romero, qui subratlla la «lentitud» de l'administració i la necessitat de mantenir una bona relació amb el govern de Catalunya.

I Rodríguez va més enllà: «S'han deixat a un costat les ciutats més petites i són aquestes les que s'han de potenciar amb inversions que generin riquesa a través d'un pla elaborat pel consell comarcal i l'Ajuntament».

L'objectiu final és atraure empreses amb valor afegit que fins ara no s'han instal·lat a la ciutat. «Necessitem captar entre 10.000 i 15.000 habitants més, persones de renda mitjana alta», subratlla l'economista. Una tasca difícil, segons Alfons Romero, atenent la «manca de política urbanística de l'Ajuntament». «Si no hi ha urbanisme, no hi haurà zona industrial, i sense això no vindran empreses».

«Però també cal crear borses de treball públic i enfortir les polítiques socials», matisa Romero. «El model d'entitats com Càritas o Kasameu, que són voluntaristes, incideixen més i són més dinàmics que no pas la pròpia administració».

El sector comercial de Figueres, un dels més importants a la ciutat, també va patir els estralls de la crisi. Però en aquest cas, el sector en viu una de pròpia que passa pel canvi d'hàbits de consum. «El comerç està en transformació», diu Rodríguez, «i si canvien els canals de venda, també ho faran les botigues. Aquelles que no

s'adapten tanquen, motiu pel qual hi ha tants comerços tancats arreu».

Per Romero, «cal reflotar el comerç que està molt tocat i transformar-lo per tal que aporti valor afegit». Però les botigues no desapareixen, sinó que en neixen d'altres amb nous formats i per Rodríguez la fórmula és: treball, adaptació i actitud positiva.

En el cas de Figueres, la ciutat «té una gran sort», perquè a més de comercial és turística i el que s'ha d'aconseguir és «impulsar la casa natal de Dalí per crear itineraris dalinians per tal que els visitants es quedin més temps». A més, es mostra partidari de pacificar tot el centre de Figueres (rambla i pujada del Castell) un cop s'hagin enllestit els aparcaments dissuasius, aprofitar més l'AVE i potenciar tot allò relacionat amb Dalí.

Per l'economista Manel Rodríguez, les ciutats es diferencien les unes de les altres depenent de si tenen universitat o no. «Descentralitzar és crear riquesa», insisteix. La proposta de Rodríguez no passa per crear la Universitat de Figueres pròpiament dita, sinó en atraure la instal·lació d'algun campus universitari centrat en una especialitat pròpia del territori.

Tant per Alfons Romero com Manel Rodríguez, Figueres és una ciutat amb potencial que s'ha de «consolidar com a capital de l'Alt Empordà».

Font del document:

http://www.emporda.info/comarca/2018/06/25/calendari-escolar-inici-curs/398175.html?utm_source=rss